בתי המשפט

<u>בבית משפט השלום בתל אביב-יפו</u> **ת"א 027901/06**

בפני: **כבוד השופט מאיר יפרח**

המבקש: **בנק דיסקונט לישראל בע"מ**

נ ג ד

הטוענות: **1. מדינת ישראל - משרד הבינוי והשיכון**

2. אל יעד בע"מ

<u>פסק דין</u>

<u>עיקרי העובדות</u>

1. הטוענת 1 (להלן: משרד השיכון) התקשרה בחוזה לביצוע עבודות בנייה עם הטוענת 2 (להלן: אל יעד). במסגרת החוזה, התחייבה אל יעד למסור למשרד השיכון ערבויות בנקאיות. המבקש (להלן: הבנק) הנפיק, לבקשת אל יעד, שלוש ערבויות בנקאיות אוטונומיות (מוצג ח'), אשר המוטב בהן הוא משרד השיכון. ערבויות אלה (שהונפקו בימים 24.10.05, 25.10.05 ו-7.11.05) קבעו כי תוקפן הוא עד יום 11.3.06 (ועד בכלל). הערבויות הוסיפו וקבעו כי כל דרישה "אשר תגיע אלינו עד לתאריך הנ"ל ... תחייב אותנו לשלם לכם מייד עם קבלתה ...".

2. משרד השיכון שלח מכתבים רשומים לבנק (מוצג ט'), הכוללים דרישה לחלט את הערבויות. עם זאת, הודיע משרד השיכון במכתבים אלה כי אם יאריך הבנק את תוקף הערבויות למשך 12 חודשים נוספים – לא יעמוד משרד השיכון על החילוט. משלא נענו המכתבים, דרש משרד השיכון (במכתבים רשומים. ראו מוצג י') את חילוט שלוש הערבויות. גם פניות אלה לא נענו.

3. התכתבויות נוספות בין משרד השיכון והבנק העלו כי הבנק סבור שתוקף הערבויות פקע, מאחר ומכתבי משרד השיכון, נתקבלו בבנק **<u>לאחר</u>** יום 11.3.06, הוא מועד פקיעת הערבויות. מטעם זה, מיאן הבנק לשלם למשרד השיכון את כספי הערבויות.

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

לא זו אף זו. אל יעד קיבלה אישור מאת הבנק לפיו הערבויות דנן נמחקו מספרי הבנק בשל אי-מימושן. משרד השיכון סבור כי מכתביו נתקבלו בבנק לפני מועד פקיעת הערבויות (11.3.06) ומכאן – שהבנק חייב לשלם את כספי הערבויות הבנקאיות.

4. משנוכח הבנק בקיומן של טענות סותרות מצד משרד השיכון ומצד אל יעד, הגיש הוא תובענה בדרך של טען ביניים, בה עתר להורות על חילוט הערבויות או לקבוע כי אין לחלטן.

<u>הפלוגתא</u>

5. השאלה הצריכה הכרעה היא שאלת עובדה מובהקת: האם קיבל הבנק את דרישות החילוט ששלח משרד השיכון, לפני מועד פקיעת הערבויות (11.3.06), אם לאו. ככל שיסתבר כי הבנק קיבל את דרישות החילוט **לפני** מועד פקיעת הערבויות, כי אז יהא עליו לשלם למשרד השיכון את סכום הערבויות; לעומת זאת – אם יסתבר כי הבנק קיבל את דרישות החילוט **לאחר** מועד פקיעת הערבויות, הרי שלא יידרש לשלם סכום כלשהו על פי הערבויות, שכן אלה פקעו.

6. נטל השכנוע בסוגיה העומדת להכרעה מוטל על משרד השיכון, לפי שלמעשה, הוא זה המוציא מחברו. משרד השיכון הוא המוטב בשלוש הערבויות הבנקאיות דנן והוא זה הטוען כי קיים את התנאים המוקדמים למימושן של שלוש הערבויות (קרי: המצאת דרישה בכתב לחילוט, עובר למועד הפקיעה).

<u>ההכרעה</u>

7. לאחר שמיעת ראיות הצדדים ועיון בסיכומי טענותיהם, באתי לכלל מסקנה כי משרד השיכון לא הרים את הנטל המוטל כאמור לפתחו ולא הראה כי מכתביו נמסרו לבנק עובר ליום 11.3.06. להלן, אפרט את השיקולים והטעמים שהביאוני אל קבלת המסקנה האמורה.

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

המתווה הנורמטיבי

8. משטר הערבות הבנקאית מושתת על שני אדנים עיקריים. האחד (שאינו רלבנטי לפרשתנו), הוא עקרון העצמאות, לפיו עיסקת הערבות מנותקת לחלוטין מעיסקת היסוד; השני, הוא עקרון ההתאמה המוחלטת. לפי עקרון זה, המוטב זכאי לדרוש את חילוט הערבות, בתנאי שהמוטב קיים בקפדנות אחר כל הדרישות המוקדמות הנקובות בכתב הערבות. (בש"פ 10532/03 **רשל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט (6) 469, 475 (2005) . ראו גם בש"א (שלום ת"א) 167163/06, ת"א 38478/06 **י.מ. שובל 2000 הנדסת בניין ויזמות בע"מ נ' ברגמן תעשיות ונכסים (1996) בע"מ**, ניתן ביום 18.9.06, פורסם במאגר נבו; בר"ע (מחוזי ת"א) 2718/06 **ברגמן תעשיות ונכסים (1996) בע"מ נ' י.מ. שובל 2000 הנדסת בניין ויזמות בע"מ**, ניתן ביום 20.5.07, פורסם במאגר נבו). אחד מן התנאים המוקדמים יכול שיהא המצאת דרישת תשלום מצד המוטב, עד מועד נקוב כלשהו (ועד בכלל). מוטב אשר לא מילא אחר התנאי המוקדם האמור, שוב אינו זכאי לדרוש את חילוט הערבות, שכן ערבות זו פקעה וחלפה מן העולם.

ראיות הצדדים

9. מטעם משרד השיכון הוגש תצהיר הגב' שרה יצחק, מנהלת מחלקת ההכנסות. אל יעד הגישה תצהיר מר ורדי, ממנהלי אל יעד, ואילו הבנק הגיש תצהיר פקידת הבנק, הגב' אתי לוי. בנוסף, נשמעה עדותה של הגב' רעיה מרמור, מנהלת סוכנות הדואר האזורי "פז" בפתח תקווה. הגב' מרמור הוזמנה להעיד מטעם משרד השיכון, בלא שהוגש תצהיר עדות ראשית מטעמה. שלושת העדים האחרונים נחקרו בפניי. באת כוח משרד השיכון ויתרה על חקירת מר ורדי מטעם אל יעד. במהלך החקירות, הוגשו לראייה מוצגים אחדים.

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

10. המתווה העובדתי המתקבל מן העדויות והמוצגים, הוא כדלקמן.

(א) הערבויות הבנקאיות הונפקו על ידי הבנק לטובת משרד השיכון. לשון הערבויות זהה (למעט הסכומים השונים הנקובים בכל אחת מהן). בכותרת כתבי הערבויות צוין כי המנפיק הוא בנק דיסקונט לישראל בע"מ סניף קרית אריה (186) רחוב גיסין 88 פ"ת.

(ב) כל אחת מן הערבויות עמדה בתוקף עד 11.3.06. התנאי לחילוט הערבויות הוא כהאי לישנא:

> **"כל דרישה שלכם בכתב אשר תגיע אלינו עד לתאריך הנ"ל ועד בכלל, תחייב אותנו לשלם לכם מייד עם קבלתה, כל סכום או סכומים בגבולות הסכום האמור בתוספת ההצמדה, ולשם כך לא תהיו חייבים להמציא לנו כל הנמקה, ראייה, פס"ד, או אסמכתא משפטית אחרת, כמו כן לא תהיו חייבים לדרוש תחילה את קיום החוב ו/או סילוק הסכום/ים כאמור מאת אל יעד בע"מ, חברה לעבודות בנין ופיתוח".**

(ג) משרד השיכון סבר כי הוא זכאי לחלט את הערבויות. על כן, שלח הוא בדואר רשום, ביום 15.2.06 שלושה מכתבים אל הבנק (מוצג ט'). מכתבים אלה מוענו אל "בנק דיסקונט , סניף קרית אריה, פתח תקוה". הבנק נדרש לשלם למשרד השיכון את שלוש הערבויות. משרד השיכון הודיע כי יסתפק בכך שהבנק יודיע (עד 24.2.06) על הסכמתו להאריך את הערבויות למשך שנה נוספת.

(ד) משלא נענו מכתבים אלה, שלח משרד השיכון בדואר רשום ביום 26.2.06 שלושה מכתבים נוספים אל הבנק (מוצג י'). מכתבים אלה כקודמיהם מוענו אל "בנק דיסקונט , סניף קרית אריה, פתח תקוה". עתה, דרש משרד השיכון את חילוט הערבויות. העתק המכתבים הללו נשלח אף לאל יעד.

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: **כבוד השופט מאיר יפרח**

(ה) המכתבים נשוא נספח ט' (היינו: אלה שנשלחו ביום 15.2.06), נמסרו לבנק. המסירה הייתה ביום 19.2.06. פקידת הבנק בשם אתי, היא זו אשר קיבלה אותם מאת סוכנות הדואר "פז". על גבי ההודעה על דברי דואר מיום 19.2.06(מוצג א'), מצוין שמה של אתי.

(ו) המכתבים הרשומים הכלולים במוצג י' (שנשלחו ביום 27.2.06), נמסרו לבנק ביום 28.2.06. פקידת הבנק אשר קיבלה אותם, היא אתי, אשר שמה כתוב על גבי ההודעה על דברי דואר מיום 28.2.06 (מוצג ה').

(ז) אתי האמורה, היא הגב' אתי לוי. אתי משמשת פקידה בבנק. במסגרת עבודתה, מטפלת היא בין היתר באיסוף דברי הדואר המיועדים לבנק. איסוף זה נעשה מסוכנות הדואר "פז", שכן דברי הדואר המיועדים לבנק אינם מובאים לסניף הבנק על ידי הדוור, אלא מונחים בתיבת דואר שיש לבנק בסוכנות הדואר "פז". מעדותה בפניי עולה כי אין מועד קבוע בו ניגשת היא אל סוכנות הדואר על מנת ליטול את דברי הדואר המיועדים לבנק. דברי הדואר נלקחים על ידה מעת לעת על פי מה שמתאפשר לה ועל פי ההוראות הניתנות לה (עמ' 5 שורות 16 – 18; עמ' 7 שורות 21 – 25; עמ' 10 שורות 6 – 19). הגב' לוי אינה מטפלת בדברי הדואר המובאים על ידה לבנק. היא מוסרת את המכתבים שנתקבלו לידי אחת מפקידות האשראי והאחרונה פותחת אותם וממיינת אותם (עמ' 5 שורות 7 – 9; עמ' 9 שורות 18 – 24).

<u>המסקנות הנדרשות מן העובדות</u>

11. לגישת הגב' לוי, היא לא חתמה על ההודעה מוצג א' הנ"ל ולא על ההודעה שבמוצג ה' הנ"ל.

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

שמה אמנם מופיע על המסמכים הללו כמי שכביכול קיבלה את המכתבים הרשומים. אולם, איני נכון לסמוך על רישומים אלה כראייה לכך שהמכתבים נשוא מוצג ט' ומוצג י', נמסרו לידי הגב' לוי. זאת ועוד. אינני נכון לסמוך על דו"חות המסלול (מוצג ד' ומוצג ו') כראייה לכך שהמכתבים הרשומים שבמוצג ט' ובמוצג י', נמסרו לגב' לוי. אבאר את הדברים. ודוק: הגם שהתייחסותי להלן היא ביתר פירוט להודעה מוצג א' ולדו"ח המסלול מוצג ד', הדברים יפים בעיקרם אף להודעה מוצג ה' ולדו"ח המסלול מוצג ו'.

12. **ראשית**, אין לדעת מיהו הפקיד מעובדי הסוכנות שטיפל במסירת המכתבים לגב' לוי. מנהלת סוכנות הדואר, הגב' מרמור, לא מסרה את המכתבים הרשומים לידי הגב' לוי (עמ' 15 שורות 23 – 24). היא לא ידעה לומר מיהו הפקיד שמסרם לידי הגב' לוי ובחקירה שביצעה, לא בדקה הגב' מרמור מיהו הפקיד שטיפל בעניין (עמ' 15 שורה 25 ועמ' 16 שורות 1 – 3).

13. **שנית**, דו"ח המסלול, מוצג ד', מציין את המסלול שעבר כל אחד מן המכתבים הרשומים ממועד קבלתו למשלוח ועד מסירתו לנמען. הדו"ח מגולל את קורותיו של כל מכתב רשום על מנת שניתן יהיה לעקוב אחרי נתיבו בכל רגע נתון ולדעת מי טיפל בו בכל נקודת זמן. כך, למשל, מצוין כי המכתבים הרשומים שבמוצג ט' יצאו אל סוכנות הדואר פז בפתח תקוה, ביום 19.2.06 שעה 06:29. הדו"ח מציין את שמו של פקיד הדואר שטיפל בהעברה (תחת הכותרת שם מבצע). ברם, בכל הנוגע למסירת המכתבים בסוכנות הדואר פז, אין ציון שמו של הפקיד המטפל. תחת זאת נכתב "שם מבצע: כללי". העדר ציון שם הפקיד, מאנשי סוכנות הדואר פז, אשר מסר (כנטען) את המכתבים לנמען, פוגם במהימנות המסמך ומפחית ממשקלו ומנכונותי לסמוך ממצא על מסמך זה.

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

לכך מתווספת העובדה הבאה: מן הדו"ח עולה כי המסירה הייתה ביום 19.2.06 שעה 16:09. ברם, מקבל אני את עדות הגב' לוי כי היא אינה נוטלת את דברי הדואר בשעות אלה. הגב' לוי, אשר אחראית מזה עשר שנים על איסוף הדואר המיועד לבנק (עמ' 5 שורות 8 – 9), אוספת את המכתבים מסוכנות הדואר לפני הגעתה לבנק, בסביבות השעה 07:30 (עמ' 8 שורות 1 – 4). ביום 19.2.06 תם יום העבודה בבנק בשעה 14:00 (עמ' 8 שורות 12 – 13). אין זה מתקבל על הדעת כי לאחר תום יום העבודה תסור הגב' לוי לסוכנות הדואר, תיטול את דברי הדואר המיועדים לבנק ותביאם לסניף הבנק רק למחרת היום.

14. **שלישית**, טופס ההודעה על דברי דואר מיום 19.2.06 (מוצג א'), הנושא את חתימת הגב' לוי, אינו מסמך שניתן לקבוע על פיו את המצב העובדתי. טופס זה בנוי משלושה חלקים. החלק הראשון מכיל את ההודעה לנמען אודות דברי הדואר הרשום הממתינים לו בסוכנות הדואר; החלק השני הוא "אישור קבלה", בו מאשר הנמען את קבלת דברי הדואר; החלק השלישי הוא יפוי כח, שבמסגרתו מייפה הנמען את כוחו של זולתו לקבל עבורו את דברי הדואר (עמ' 16 שורות 12 – 18). בנסיבות העניין, לא נערך הטופס כהלכה. על כן, איני יכול לסמוך עליו ממצא כאילו מעיד הוא על מסירת המכתבים הרשומים לידי הגב' לוי. ההנמקה אשר בבסיס מסקנתי זו, היא משולשת. (א) בטופס הנדון לא צוין פרט כלשהו לגבי מוסר דבר הדואר או מועד המסירה, על אף שבטופס קיים מקום ייעודי לשם כך (ראו השורה האחרונה בטופס). (ב) הרישום "אתי" המופיע בטופס זה, מופיע תחת הכותרת "יפוי כח", כאילו מייפה אתי את כוחו של מאן דהוא ליטול את דברי הדואר המיועדים לה. (ג) מקבל המכתב אמור לחתום בסמוך לכותרת "אישור קבלה", תוך ציון שמו ומספר ת.ז. שלו. הטופס דנן אינו מכיל כל חתימה או כיתוב בסמוך לאישור הקבלה. אין כל תימה אפוא כי אף הגב' מרמור, מנהלת סוכנות הדואר, סברה בעדותה כי הטופס "אמור להיות מלא" (עמ' 13 שורות 20 – 21). יתר על כן. הגב' מרמור העידה (בעמ' 15 שורות 4 – 6) לאמור:

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

"ש. אני אומר לך שהעידה לפנייך גב' אתי מבנק דיסקונט והיא טוענת שהשם אתי שכתוב על הטופס, לא היא כתבה את זה.
ת. מבחינתי כתוב אתי, ואתי לקחה את המכתבים.
ש. את יודעת איזה אתי?
ת. אתי לוי מבנק דיסקונט.
ש, איפה זה כתוב?
ח. לא כתוב".

הנה כי כן, שעה שהטופס אינו מלא כהלכה, אין לדעת מי (אם בכלל) קיבל את המכתבים נשוא דיוננו. גם מנהלת הסוכנות אינה יכולה להישמע הטענה כי הגב' אתי לוי מבנק דיסקונט היא זו שנטלה המכתבים.

15. **רביעית,** במהלך חקירת הגב' מרמור, נסתבר כי מאתר האינטרנט של חברת דואר ישראל (ובעת הרלבנטית, קרי פברואר 2006, הייתה זו עדיין רשות הדואר) עולה שהמכתבים הרשומים (מוצג ט') הכלולים בהודעה מוצג א', נתקבלו למשלוח רק ביום 20.2.06. הגב' מרמור לא ידעה להסביר כיצד ייתכן הדבר, שעה שדו"ח המסלול שבידה הצביע על נתונים עובדתיים אחרים (עמ' 12 שורות 1 – 7).

16. כאמור לעיל, הדברים האמורים לגבי ההודעה נשוא מוצג א' ודו"ח המסלול מוצג ד' אשר עוסקים במכתבים מוצג ט', יפים אף לגבי ההודעה נשוא מוצג ה ודו"ח המסלול מוצג ו', אשר מתייחסים למכתבים שבמוצג י'.

17. יכול ותעלה הטענה כאילו בעת ההיא, חודש פברואר 2006, עניין היה לנו ברשות הדואר ולא בחברת דואר ישראל (אשר החלה לפעול ביום 1.3.06. ראו סעיף 23(א) לחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2004 (תיקוני חקיקה), התשס"ד – 2004, בשילוב עם צו המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2004 (תיקוני חקיקה) (מועד תחילתו של פרק ד' לחוק), התשס"ו – 2006) וכי מטעם זה המוצגים א' ד' ה' ו-ו' הם מסמכים שיש ליתן להם

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

משנה תוקף, שכן הם נערכו בידי עובדי ציבור (וכך היו עובדי רשות הדואר בעת ההיא: ראו סעיף 118 לחוק הדואר, התשמ"ו – 1986 (להלן: חוק הדואר), אשר בוטל בחוק המדיניות הכלכלית הנ"ל). טענה זו אילו הועלתה, לא הייתה מקובלת עליי, ולו מן הטעם שחרף חזקות כאלה ואחרות (שאפשר והיו חלות על עובדי רשות הדואר או פקידי דואר) – באו העובדות שבפניי וטפחו על פניהן של אותן חזקות והפריכו אותן.

18. לא זו אף זו. ייתכן שהמוצגים ד' ו-ה' (דו"חות המסלול, אשר הם פלטי מחשב), יכולים היו לשמש רשומות מוסדיות, כמשמעותן בפקודת הראיות [נוסח חדש] והיה בהם כדי להוות ראייה לאמיתות תוכנם. אולם, משרד השיכון לא הוכיח את תנאי הקבילות הקבועים בסעיף 36 לפקודה, ביחס לרשומה מוסדית שהיא פלט מחשב. על כן, אין להתייחס לדוחות המסלול כראייה לאמיתות תוכנה.

19. המסקנה העובדתית הנדרשת מן האמור לעיל, היא כי משרד השיכון לא הוכיח שהבנק קיבל את המכתבים מוצג ט' ומוצג י' עובר לפקיעת הערבויות הבנקאיות. מכאן, שהערבויות הבנקאיות פקעו שכן דרישות התשלום לא נמסרו לבנק במועד (ואין חולק כי ביום 23.3.06 נמסרו לבנק שלושת מכתבי הדרישה נשוא מוצג ט' ושלושת מכתבי הדרישה נשוא מוצג י' (ראו נספח ב' לתובענה), אלא שבכך לא סגי).

<u>עוללות</u>

20. משרד השיכון ביקש לטעון בסיכומיו כאילו אי-הוצאת דבר דואר רשום על ידי הבנק, פועלת לחובת הבנק. על כן, מנוע הבנק מלכפור בקבלת המכתבים ומכאן חובתו לשלם את כספי הערבויות. לא אוכל לקבל טענה זו. הטענה מניחה הנחת יסוד עובדתית, כאילו קיבל הבנק את ההודעות נשוא מוצג א' ונשוא מוצג ה'. דא עקא, הנחת יסוד זו אין לה כל בסיס בעובדות שהוכחו בפניי. על כן, נדחית הטענה.

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

לפנים מן הנדרש ייאמר כי אף אם היה משרד השיכון מוכיח שהבנק קיבל את ההודעות נשוא מוצג א' ונשוא מוצג ה', אך לא נטל את המכתבים בזריזות ראויה, ספק אם ניתן היה לראות את הבנק כמי שקיבל את מכתבי הדרישה. על מנת להראות שהבנק פעל בעצימת עיניים וכי מטעם זה מוחזק הוא כיודע את תוכן מכתבי הדרישה, היה על משרד השיכון להניח בסיס עובדתי לכך שהבנק ידע את זהות שולח מכתבי הדרישה ומחמת חששו שמכתבי משרד השיכון הם מכתבי דרישת הכספים, נמנע מנטילת המכתבים. ברם, הבנק לא יכול היה לדעת את זהות שולח המכתבים. העיון במוצג א' ובמוצג ה' (הם ההודעות אודות דברי דואר רשום) מלמד שעל אף שטפסים אלה מכילים מקום מיוחד לציון היישוב השולח, אין הם מכילים כל מידע ביחס לזהות השולח. מכאן, שהבנק לא יכול היה לדעת כלל ועיקר מי שלח לו מכתבים כאלה ואחרים. בהעדר אפשרות כאמור, לא ניתן להחיל על הבנק חזקת ידיעה מכוח עצימת עיניים.

סעיף 45 (3) לחוק הדואר, קובע חזקה שעניינה מסירת דבר דואר. וזה לשון החזקה (כפי שהייתה בתוקף בחודש פברואר 2006):

> **"יראו כמסירת דבר דואר לנמען – הכנסה של דבר דואר לתיבת המכתבים שלו או לתיבת מכתבים שהקצתה לו הרשות במיתקן לחלוקת דברי דואר וכן מסירה לידיו של הנמען או לידי אדם הנחזה כרשאי לקבלו עבור הנמען כמקובל במסירת דברי דואר הממוענים אליו, בין אם המסירה נעשתה בבית דואר ובין בביתו של הנמען, במקום עסקו או במקום אחר שאותו הועיד הנמען לצורך זה".**

הוראה זו יוצרת חזקה בדבר מסירת דבר דואר. חזקה זו חלה, כמדומה, ביחסים שבין השולח לבין רשות הדואר (דאז, היא חברת דואר ישראל דהאידנא). ספק אם ניתן לייסד עליה קביעה כאילו היא חלה אף במערכת היחסים שבין השולח לבין הנמען.

בתי המשפט

בבית משפט השלום בתל אביב-יפו **ת"א 027901/06**

בפני: כבוד השופט מאיר יפרח

מכל מקום, חזקה זו איננה חלה בענייננו, שכן אין כל טענה עובדתית כי המכתבים הרשומים נשוא הדיון הוכנסו על ידי מי מעובדי סוכנות הדואר אל תוך תיבת הדואר של הבנק המצויה בסוכנות הדואר. היפוכו של דבר. הטענה היא כי הבנק קיבל לתא הדואר שלו, הודעות על דבר דואר רשום (ראו מוצג א' ומוצג ה') ולא המכתבים עצמם.

21. העיון בערבויות הבנקאיות דנן ובתנאים לחילוטן, יגלה כי אין כל תנאי לפיו דרישת החילוט **אינה** יכולה להישלח בפקס או שיש לצרף לדרישת החילוט את מקור הערבות הבנקאית. על כן, לא ידעתי מדוע נהג משרד השיכון כפי שנהג בשלחו **רק** מכתבים רשומים ובהם דרישת חילוט, אך לא שלח כל מכתב בעניין זה בפקס (הגם שמספר הפקס של הבנק מצוין בראש כל אחד מכתבי הערבות).

אין ספק כי אילו היו נשלחות דרישות החילוט הן בדואר והן בפקס – לא היה הבנק רשאי להישמע בטענה כאילו לא ניתן לדרוש חילוט בפקס. טענה כזו חייבת למצוא עיגון בלשון הערבות הבנקאית. אכן, לא אחת עיגון כאמור מצוי בין תנאי הערבות. אולם, מקום שאין תנאי כאמור, אין כל מניעה ממשלוח דרישת חילוט בפקס בלבד; וודאי שאין כל מניעה ממשלוח דרישת החילוט הן בדואר והן – במקביל – בפקס. אילו כך נעשה, לכאורה היה על הבנק לשלם על פי הדרישות שקיבל בפקס.

בתי המשפט

<u>בבית משפט השלום בתל אביב-יפו</u> **ת"א 027901/06**

בפני: **כבוד השופט מאיר יפרח**

<u>התוצאה</u>

22. על כן, אני קובע כי משרד השיכון אינו זכאי לקבל מן הבנק את כספי הערבויות הבנקאיות, שכן דרישות החילוט לא הומצאו על ידיו לבנק עובר למועד פקיעת הערבויות, ומשכך – פקעו הערבויות.

23. אני מחייב את הטוענת 1 לשאת בהוצאות המשפט של הטוענת 2 (ככל שהיו כאלה) ובשכ"ט ב"כ הטוענת 2, בסך של 10,000 ₪. + מע"מ. הוצאות המשפט תישאנה הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום ההוצאה ועד ליום התשלום המלא בפועל. שכר הטרחה ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל.

<u>ניתן היום, ט"ו באלול תשס"ז (29 באוגוסט 2007), בהעדר הצדדים.</u>

המזכירות תודיע כדין לצדדים.

מאיר יפרח - שופט